

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9302

гр. София, 19.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **9294** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на Национална агенция за приходите, представлявана от изпълнителния директор за изменение на решение № 2531 от 16.04.2024 г., в частта относно присъдените разноски. Излагат се доводи, че е нарушен принципът за равнопоставеност на страните, тъй като на адв. С. Ю. е присъдено адвокатско възнаграждение за две инстанции, а на Националната агенция за приходите е присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева само за една инстанция.

В депозирания отговор от насрещната страна по чл. 248, ал. 2 от ГПК се прави възражение за допустимост на искането, доколкото от ответника не е представен списък за разноски по чл.80 ГПК.

За да се произнесе по молбата по чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, настоящият съдебен състав съобрази следното:

С решение № 2531 от 16.04.2024 г. Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на Г. И. С. сумата от 500.00 /петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане. Със същото решение е отхвърлен иска на Г. И. С. срещу Националната агенция за приходите за разликата до пълния претендиран размер от 1000 лева, на основание чл. 10, ал. 3 от Закона за адвокатурата Националната агенция за приходите е осъдена да заплати на адв. С. Ц. С. - Ю. адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева и на основание чл. 10, ал. 4 от Г. И. С. е осъден да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размера на 50 лева.

Съгласно чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, в срока за обжалване на

съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноски.

Искането по чл. 248 от ГПК е депозирано от пълномощника на Национална агенция за приходите на 30.04.2024 г., в 14-дневен срок, считано от 22.04.2024 г. (в срока за обжалване на решението).

Отговорността за разноски е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК и чл. 78, ал. 1 от ГПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноски има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноски на страната, в чиято полза е решено делото.

Съгласно чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК „страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските“. Смесът на списъка на разноските е страната, която претендира присъждане на разноски по делото, да конкретизира претенцията си, като посочи основанията и размера на претендираните разноски. „Представянето на списък по чл. 80 ГПК е процесуална предпоставка от кръга на абсолютните за развитие на производството по изменение на решението в частта му за разноските. Този списък съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които счита, че следва да й бъдат присъдени, поради което няма пречки да бъде инкорпориран, както в исковата молба, така и в жалбата като част от нея, ако страната счита, че направените към този момент разноски изчерпват разходите й по водене на делото. Различен е въпросът за доказване на тези разходи. Доказването е относимо към основателността на искането за присъждането им, а не към неговото процесуално въвеждане, поради което и представеното в производството доказателство за направен един разход не може да замени списъка по чл. 80 от ГПК и свързаните с непредставянето му правни последици по чл. 80, изр. 2 ГПК“ /т. 2 и т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013г. по тълк.дело № 6/2012г. ОСГТК на ВКС на РБ, задължително за съдилищата по смисъла на чл. 130, ал. 2 ЗСВ/.

С оглед на изложеното искането по чл. 248 от ГПК е процесуално недопустимо.

С оглед на изложеното и на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, 56 -ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на Национална агенция за приходите, представлявана от изпълнителния директор, за изменение на решение № 2531 от 16.04.2024г., в частта относно присъдените разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

